

formalizam i daugavpilska sižeologija

bogdan kosanović

Ruski formalisti su posvećivali posebnu pažnju poetici sižea. Ukratko ćemo navesti njihove temeljne stavove. Sa tačke gledišta predstavnika formalne škole, siže je svojevrsno razmeštanje unapred zadatih narativnih elemenata (vidi o tome: Hansen—Löve: 248—251). Za Šklovskog, »siže i sižejnost su isto tako forma kao što je i rima«, siže je zakonitost konstrukcije predmeta, materijala (*Svjaz' priemov sjužetosloženija s obščimi priemami stilja, Texte der russischen Formalisten, Band 1*: 108). On je povezoao teoriju sižea sa temeljnim načelom »očudjenja« (rus. *ostranenie*), »neprepoznavanja« (*neuznavaemost*), »isključivanja iz automatizma opažanja«. Principe struktuiranja umetničkog teksta Šklovski je objasnio šahovskom terminologijom:

»Siže su podudarni sa gambitima, tj. onim klasičnim partijama ove igre čijim se varijantama koriste šahisti. Zadaci i zapleti su u ulozi poteza koje vuku protivnici« (*Svjaz' priemov sjužetosloženija...*, na istom mestu: 106).

Pored Šklovskog, Tomaševski, Petrovski i drugi formalisti veoma često insistiraju na *odvajanju sižea* (rus. *razvertyvanie sjužeta*), podrazumevajući pod tim semantizacijom uređenja, ustrojstva teksta. U formalističkoj tipologiji sižea posebno je plodotvorna klasifikacija koju je predložio Šklovski: prvi tip, *siže* — *razradena paralela*, drugi, *siže* — *zagonetka* (Šklovskij 1923: 38).

Formalisti se rado pozivaju na istorijsku poetiku sižea Veselovskog, koja ističe potrebu razgraničenja pojmova *sižea* i *motiva*:

»Pod motivom podrazumevam najprostiju pripovedačku jedinicu (...).¹ Pod *sižeom* podrazumevam temu satkanu od različitih situacija — motiva« (Veselovskij, 1940:500).

Dakle, siže je serija, kombinacija motiva. Ovu postavku su na svoj način aktualizovali i dopunili opozavoci. Oni razlikuju *siže* i *fabulu*. Tu je diferencijaciju najjasnije formulisao Tomaševski:

»Fabulom se zovu celokupni međusobno povezani događaji koji su saopšteni u delu. Fabula se može iskazati pragmatički, u prirodnom hronološkom i uzročnom sledu događaja, nezavisno od toga kojim su redosledom i kako uvedeni u delo.

»Nasuprot fabuli stoji siže: ti isti događaji, ali onako kako su iskazani, onim redosledom kojim su saopšteni u delu, u onoj vezi sa kojom su u delu date informacije o njima« (Tomaševskij, 1925:137).

Isti autor dalje pobliže objašnjava pragmatičku razinu svoje definicije: »Fabula je ono »što je stvarno bilo«; siže — »kako je to saznao čitalac«. Slične se koncepcije pridržavao i Petrovski, dokazujući da je siže sistem događaja, »materijal književnog stvaralaštva«, a fabula — »književno doterani siže« (Petrovskij, 1925:197). On u drugom tekstu piše: »Siže je uvek transformacija života kao sirovog materijala« (Petrovskij, 1927:72). (Podsetićemo da se u ovom slučaju pod »materijalom« podrazumeva, otprilike, ono što se u tradicionalnoj poetici nazivalo »sadržajem«, tj. sveukupnost tema i motiva.)

Iz ovoga sledi da je, po tumačenju Petrovskog, fabula sekundarna u odnosu na siže. Njegova se definicija opire na etimologiju datih termina, te je, u stvari, suprotstavljena definiciji Šklovskog, po kome je »fabula samo materijal za sižejno oblikovanje« (1925:161). Šklovski dodaje da je siže — »predmet«, ne podrazumevajući pod time objekat, već način oblikovanja. Tako je proistekla sledeća definicija:

»Sižeom, verovatno, možemo nazvati jedino spojeve svih onih elemenata umetničkog dela koji objedinjuju umetnikov pogled na svet, njegov opšti odnos prema stvarnosti« (1959: 316).

Ove se koncepcije Šklovski pridržavao do kraja života: *siže* kao »objekat deskripcije«, »ponudene okolnosti koje iznose na videlo druge okolnosti, okolnost drugog poretka, drugog stila« (1981: 338, 343).

Zaključujemo da je u obe glavne formalističke koncepcije imenovanja sižea i fabule *materijal* — motivacija konstruktivnog postupka. Često su samo izmešteni pojmovi: ono što jedni nazivaju sižeom, drugi zovu fabulom, i obratno.

Kad je reč o savremenoj sovjetskoj nauci o književnosti, onda prorit u sistematskom izučavanju sižea pripada *Daugavpilskoj školi*.² Na daugavpilsku sižeologiju najtemeljniji teorijsko-metodološki uticaj su imali ruski formalisti, iako se savremeni istraživači ponekad ogradauju od formalističkog naglašavanja sižejnih postupaka za račun »sadržaja iz života« (usp. Cilevič, *Dialektika sjužeta i fabuly*: 5—6, »Voprosy sjužetosloženija« 2:1972; Levitan, Cilevič, 1973: 13—14). Moguće su i paralele sa istorijskom poetikom (Veselovski), sociološkom (Medvedev) i savremenom akademskom teorijom (Kožinov). Sem toga, njihova istraživanja tehnike sižea mogu se dovoditi u vezu i sa strukturalističkom koncepcijom (Lotman).

Savremeni sovjetski sižeolozi — saradnici daugavpilskih zbornika *Pitanja tehnike sižea* (»Voprosy sjužetosloženija«) — čine delotvornom formalističku tezu o *siže* kao *materijalu*. Njihov je temeljni teorijski pojam *tehnika sižea* (»sjužetosloženije«) a on označava funkcionalnu razinu kompozicije sižea. Pri tom, pod tehnikom sižea podrazumevaju obradu materijala iz života (Zareckij, Cilevič: *Ob osnovnyh napravlenijah sjužetologii*; »Sjužetosloženije v russkoj literaturi«: 20). Deklariraju mišetičko poimanje sižea: siže odražava stvarnost. Upozoravajući da je

poimanje sižea kao događajne potke (sheme) veoma usko, daugavpilski istraživači odbacuju i hiperatrofirano naglašavanje »sume postupaka« (rus. *summa priemov*), na čemu su, po njihovom shvatanju, isuviše često insistirali predstavnici »formalnog metoda« (usp. Cilevič: *Dialektika sjužeta i fabuly*; »voprosy sjužetosloženija« 2:6). Cilevič i njegovi istomišljenici prilaze siže u ontološke strane. Po njima, proces obrade materijala iz života, tzv. tehnika sižea, ima dva pretekstovna nivoa: 1. *protosiže* (rus. *protosjužet* — analogno prototipu) i 2. *predsiže* (rus. *predsjužet* — umetnikova sižejna zamisao, koja još nije oblikovana u sam tekst). Dalji proces tehnike oblikovanja sižea, tj. njegovog kompozicionog struktuiranja, prolazi kroz faze izbora životnog materijala koji čini fabulu, a potom i siže.

Razlikovanje i raščlanjivanje pojmova sižea i fabule, koje su dvadesetih godina uveli formalisti a čega su se pridržavali i drugi teoretičari (na primer: Medvedev, Frejdenberg), kasnije je imalo sve manje pristalica u sovjetskoj nauci o književnosti; čak se počelo smatrati izlišnim (vid. Timofeev, 1976: 161—163). Zaokret (u smislu vraćanja idejama opozavoca) je označio izlazak iz štampe druge knjige Akademijnog izdanja *Teorije književnosti*, sa člankom Kožinova: *Siže, fabula, kompozicija*. Prema shvatanju ovog autora, *siže* je sistem događaja, a *fabula* — *deo sižea*, njegova događajna osnova, koja se može prepričati (Kožinov, 1964: 68—105). Daugavpilski istraživači polaze od činjenice da su siže i fabula strukturalno srodne kategorije, jer i jedna i druga označavaju »sled radnje i stanja«. Oni nas istovremeno vraćaju potrebi razgraničenja pojmova *sižea*, *fabule* i *kompozicije*, smatrajući da diferencija omogućava da se izbegne česta polisemantička upotreba datih termina. (Ovde je reč i o zahtevima pedagoške prakse, na koje se stalno pozivaju daugavpilski sižeolozi.) U definicijama sižea i fabule koje srećemo kod Cileviča i drugih predstavnika daugavpilske škole, može se povući linija Kožinov-ruski formalisti:

»Siže je sled radnje u delu, umetnički oblikovan putem prostorno-vremenskih odnosa, tako da modeluje sistem pesničkih slika.« Valja navesti i teleološku dopunu ove definicije, po kojoj siže čine »sveukupni nizovi uzajamno povezanih događaja na razini autora i junaka«.

(...) uslovno ćemo pod fabulom podrazumevati vektorsko-vremenski i logički determinisani sled životnih činjenica koje je odabrao ili izmislio umetnik, ali za koje nam se uvek čini (na osnovu konvencije izmedu autora i čitaoca) da se događa van dela« (B. F. Egorov, V. A. Zareckij, E. M. Gušanskaja, E. M. Taborisskaja, A. M. Stejgol'd *Sjužet i fabula*, »Voprosy sjužetosloženija« 5: 13, 17—18). Razjašnjavajući pragmatički nivo diferencijacije, Cilevič je precizirao da se *siže* ne može prepričati, a *fabula* može (*Dialektika sjužeta i fabuly*, »Voprosy sjužetosloženija« 2: 11), navodeći, kao školski primer te nepodudarnosti, Ljermontovljevan roman *Junak našeg doba* (V. A. Zareckij, L. M. Cilevič: *Ob osnovnyh napravlenijah sjužetologii*, »Sjužetosloženije v russkoj literaturi«: 18). Njegova je koncepcija delimično stvarana i u polemici sa Vigotskim: potcevanje »veza između sižea i stvarnosti«, »ignorisanje sličivosti«, brkavanje sižea i »sižejnih konstrukcija« (*Sjužet i ideja*: 20—29).

Bitna je orijentacija daugavpilskih sižeologa na *dinamičko modeliranje sižea*. »Siže je dinamički presek teksta« (Jegorov i njegovi koautori, u članku *Siže i fabula*, »Voprosy sjužetosloženija« 5: 14). U stvari, ovde se siže razmatra kao jedinstvo statičkih i dinamičkih odnosa, a da se oni ne razdvajaju mehanički, pri čemu je statika nerazdvojni element dinamičke strukture sižea. Primer: pesma devojaka u romanu *Jevgenije Onegin* je u odnosu na glavne junake statička epizoda, ali taj fragment sam po sebi sadrži potencijal kretanja. Za iste principe — jedinstva statike i dinamike — zalaže se u svojim tekstovima i Cilevič. Naravno, i u ovom upornom insistiranju na dinamici sižea lako je prepoznati sličnosti sa baštinom formalne metode. Setimo se zaključka Tinjanova: »Siže je opšta dinamika stvari, koja nastaje *uzajamnim delovanjem* fabularnog kretanja i kretanja putem povećanja i smanjenja stilske mase« (Tynjanov, 1977: 325). Usporedite zapažanja B. V. Tomaševskog o dinamičkim motivima usporedite, takode, i sa semiotičkom definicijom Lotmana: »Siže je onaj sled značenjskih elemenata teksta koji su dinamički suprotstavljeni njegovom klasifikacionom ustrojstvu« (Lotman, 1973: 85).

U kolektivnom teorijskom članku *Siže i fabula* raspravlja se i o drugim dvama pojmovima poetike sižea: o *koncepciji koraka* (rus. *šag*) i *koncepciji događaja* (*sobytije*). Prema ovim teoretičarima, *korak* je put autora-demijurga i bilo kog junaka prema pojedinačnom cilju. Taj se proces analizira na makro i mikronivou. U prvom slučaju reč je o putu junaka prema cilju u celom tekstu, ali i o liniji ponašanja junaka u celini, ili samo u jednoj epizodi. Analiza na mikroplanu podrazumeva raščlanjivanje, segmentaciju jednog cilja na niz mikrociljeva.

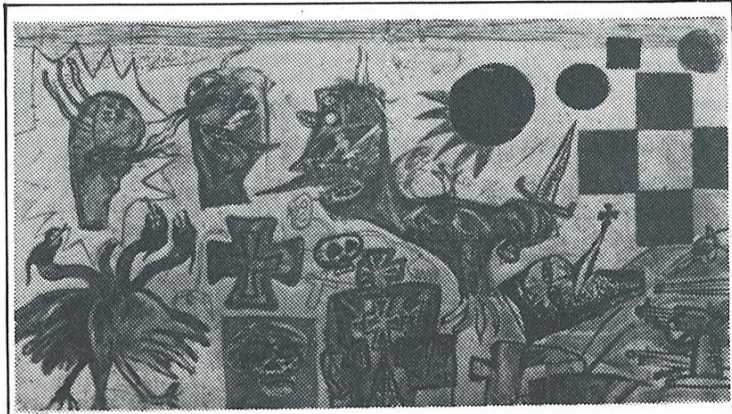
»Svaki *korak* se može zamisliti kao linearni odsečak teksta u kome je početak markiran prognoziranjem (određivanje cilja, programiranje načina kojim se on postiže, uzimajući u obzir savlađivanje prepreka, a kraj — izvođenjem bilansa, imajući u vidu moguću informativnu podudarnost, ili nepodudarnost, prognoze i rezultata« (»Voprosy sjužetosloženija« 5: 15).

Onaj završni položaj na kraju *koraka*, u kome se očituje korelacija između rezultata i prognoze, naziva se *događaj*. To je »ličnosni« nivo događaja. Na autorskom nivou — autor kao demijurg — upravlja lancima događaja na nivou junaka, tako da su *događaji junaka* istovremeno i *njegovi događaji*. Ovo tumačenje kategorije *događaj* nema ničeg zajedničkog sa sinkretizmom A. N. Veselovskog ili tradicionalnim shvatanjima Tomaševskog, Petrovskog i drugih formalista. Ono je pozajmljeno iz teorije informacije (put ka završetku kada se ne zna ishod).³ Neke savremene teorijske postavke u praksi se proveravaju u istom ovom zborniku (vid. analizu funkcije sistema događaja u novelama G. Klajsta, u članku F. Fjodorova).

U pogledu terminologije, zanimljiv je i pokušaj uvođenja *sižejnosti*, kao nove književne kategorije. Oslanjajući se na ideju celovitog izučavanja književnih tvorevina, koju je zagovarao Korman — smatrajući da je književno delo sazđano kao »jedinstvo mnoštva sižea« (Korman, 1977: 509), Cilevič nalazi da je potrebno uvesti generalizujući termin *sižejnost* (rus. *sjužetnost*), koji bi označavao vezu između sižea i samog dela i od-

ražavao »suštinu osobnosti umetnosti reči i zakonitosti realizacije tih osobnosti u procesu njenog istorijskog razvoja« (»Sjužet i hudožestvennaja sistema«: 10). Autor vidi dva glavna razloga za uvođenje novog termina: 1. polivalentnost termina *siže*, koja proističe iz više tačaka gledišta na sâm pojam, te nužno traži ograde i preciziranja pri svakoj upotrebi, i 2. metaforični karakter reči *siže*. Čilević pokazuje da je termin koji predlaže primenljiv na sva tri književna roda. On smatra da termin *sižejnost* može dovesti, i do preciznije upotrebe termina *fabularnost* (rus. *fabul'nost*), koji se već primenjuje u nauci o književnosti. Sa druge strane, novi pojam bi pomogao da se bolje definišu predmet i zadatak sižeologije.

Sa metodoške tačke gledišta, zanimljivi su i rezultati do kojih je došao B. Korman, u svojoj semantičkoj interpretaciji sižejne dinamike

petar duža

(sintagmatika) lirске pesme. On dokazuje da se u osnovi segmentacije lirskog sižea nalazi reč, a da se siže modelira kao spajanje reči (»Voprosy sjužetosloženija« 5: 22—28).

Razvoj sižeologije odrazio se i na koncepciju sižeoloških seminara i zbornika. Počev od treće sveske, zbornici imaju tematski karakter. Recimo, u trećem i petom zborniku štampani su tekstovi koji se bave pitanjima odnosa između sižea i kompozicije, posebno odnosa između sižea i autora. Kategorijski par *siže i ideja* analizira se u monografiji Levitanova i Čilevića. Sižejne strukture se izučavaju na primerima iz dela ruske klasične, sovjetske i svetske književnosti. Tehnika sižea i njihova konkretna analiza su u šestom zborniku ilustrovani samo na materijalu ruske književnosti. U poslednjem zborniku siže se razmatra kao element umetničkog sistema, uzajamno povezan sa metodom, kompozicijom i autorskim likom. Valja reći da se sižejni aspekt ne istražuje samo u pojedinačnim delima, već i u književnim ciklusima.

1. Već u dvadesetim godinama Prop ne priznaje »neraščlanjivost motiva«, dokazujući da je i motiv deljiv na funkcionalno varijantne elemente (Propp, 1969: 18).

2. Pod pojmom *Daugavpilska škola* podrazumevamo tekstove grupe istraživača-sižeologa, okupljenih oko katedre za rusku i svetsku književnost na Daugavpilskom pedagoškom institutu, u Letoniji. Katedrom i sižeološkim istraživanjima rukovodio je Leonid Maksović Čilević. On je i glavni urednik zbornika *Pitanja tehnike sižea* (»Voprosy sjužetosloženija«, br. 1, 2, 3, 4, 5; Riga 1969—1978). Od treće sveske, izašle 1974. godine, sveske su dobile status međunarodnih tematskih zbornika Sovjetske Republike Letonije. Iste godine u Daugavpilsu počnu organizovati biženalne međunarodnižetske diskusione tribine — sižeološke seminare. Krug istraživača se stalno širio, istraživanja su bivala sve obimnija. Osim navedenih pet zbornika, štampala su u sledeća dva: *Tehnika sižea u ruskoj književnosti* (»Sjužetosloženije u ruskoj literaturi«, 1980) i *Siže i umetnički sistem* (»Sjužet i hudožestvennaja sistema«, 1983) kojima se, kako nam saopštavaju urednici, »završava rad na temi«. Sistematska sižeološka proučavanja ove škole odrazila su se i u sledećim dvema monografijama: L. S. Levitan i L. M. Čilević: *Siže i ideja* (»Sjužet i ideja«, 1973) i L. M. Čilević: *Siže Čehovljeve pripovetke* (»Sjužet čehovskog rasskaza«, 1976).

3. Daugavpilskim istraživačima je bliska i Lotmanova koncepcija *dogadaja* kao praelementa sižea: siže — razraden događaj, premeštanje junaka preko granice semantičkog polja (Lotman, 1970: 282—288).

IZVORI

- Čilević, L. M., 1976. *Sjužet čehovskog rasskaza*. Riga: Zvajgzne. Frejdenberg, O., 1936. *Poetika sjužeta i žanra*. Leningrad: Hudožestvennaja literatura.
- Korman, B. O., 1877. *O celosnosti literaturnog proizvedenija*. »Izvestija AN SSSR, serija jezika i literatury«, t. 36, № 6.
- Levitan, L. S., Čilević, L. M., 1973. *Sjužet i ideja*. Riga: Zvajgzne.
- Medvedev, P. N., 1928. *Formal'nyj metod v literaturovedenii*. Leningrad: Priboj.
- Medvedev, P. N., 1976. *Formalni metod u nauci o književnosti*. Preveo Đordije Vuković. Beograd: Nolit.
- Petrovskij, M. A., 1927. *Morfologija novelly*, u: *Ars Poetica*. Sbornik statej pod red. M. A. Petrovskog. Moskva: GAHN. Propp, V. Ja., 1969. *Morfologija skazki*. Leningrad: Nauka. Propp, V., 1982. *Morfologija bajke*. preveo Petar Vujičić. Beograd: Nolit.
- Sjužet ihudožestvennaja sistema*. *Mežvuzovskij sbornik naučnyh trudov*, 1983. Daugavpils.
- Sjužetosloženije v ruskoj literaturi*. *Sbornik statej*, 1980. Daugavpils.
- Školovskij, V., 1981. *Energija zabluzdenija*. Moskva: Sovetskij pisatel'.
- Školovskij, V., 1959. *Hudožestvennaja proza*. Moskva: Sovetskij pisatel'.
- Školovskij, V., 1923. *Literatura i kinematograf*. Berlin: Russkoe Universal'noe Izdatel'stvo.
- Propp, V., 1925. *O teorij prozy*. Moskva — Leningrad: Krug. Školovskij, V., 1983. *O teorij prozy*. Moskva: Sovetskij pisatel'. 1969—1972. *Texte der russischen Formalisten*, Band I—II. München: Vilhelm fink Verlag.
- Tomaševskij, B., 1925. *Teorija literatury*. (Poetika). Leningrad: Gosudarstvennoe izdatel'stvo.
- Tomaševskij, B. V., 1972. *Teorija književnosti*. *Poetika*. Prevela Nena Bogadanović. Beograd: Srpska književna zadruga.
- Tynjanov, Ju. N., 1977. *Poetika*. *Istorija literatury*. Kino. Moskva: Nauka.
- Vesolovskij, A. N., 1940. *Istoričeskaja poetika*. Leningrad: Hudožestvennaja literatura.
- Vinogradov, V. V., 1963. *Sjužet i stil*. Moskva: Izdatel'stvo AN SSR.
- Voprosy sjužetosloženija*. *Sbornik statej* 1, 1969. Riga: Zvajgzne.
- Voprosy sjužetosloženija*. *Sbornik statej* 2, 1972. Riga: Zvajgzne.
- Voprosy sjužetosloženija*. *Sbornik statej* 3, 1974. Riga: Zvajgzne.
- Voprosy sjužetosloženija*. *Sbornik statej* 4, 1976. Riga: Zvajgzne.
- Voprosy sjužetosloženija*. *Sbornik statej* 5, 1978. Riga: Zvajgzne.
- Vygotskij, L. S., 1968. *Psihologija iskusstva*. Moskva: Iskusstvo.
- Vigotski, L., 1975. *Psihologija umetnosti*. preveo Jovan Janičević. Beograd: Nolit.

spavam u frižideru

jani virk

TRČIMO KROZ POLJE

Trčimo kroz polje.
Bojiš se seljaka,
koji ore njivu.
A on te uopšte ne vidi.
Na nebu su oblaci
i komad božjeg oka.
Trčimo kroz polje
i rasipamo seme.
Niko nas ne vidi.
Niko ne broji naše korake.
Trčimo kroz polje
i gledamo u nebo.

SNEG UBACUJEŠ U MENE

Sneg ubacuješ u mene.
Bojim se
i zato zatvaram usta.
Ti mi se smeješ
i moram reći
ti me ne mrziš.
Ja nisam kao ti.
Bojim te se
i skoro te mrzim.
Teško ću izdržati do proleća.
Tada ću se znaš već
iztopiti

UBIJEN MUNJOM

Ubijen munjom
padam po obronku.
Lišće sušiti
i suve grane pucaju.
kestenje se zatvara
i upire nazad na drveće.
Životinje pred krtičnjacima
nemo me posmatraju.
Sada sam mrtav.
U tragu ptičjeja pera
skrivena su slova mojega imena.

SADA SAM JAK

Sada sam jak.
Razvijem zidove i ćutim.
Zatvaram oči.
Ne gledam:
znam, sve je u meni.
Jak sam.
Senke povijam
u ledima.
Jak sam. tu vasionu,
koja je u mojoj glavi
rasterujem
s udarcima metle.
Jak sam. Smrt
menjam u svrto tvar.

NEMA STRAHA

Nema straha.
Nema straha nigde.
Prašina u ušnoj masti.
Prašina.
nema prašine.
nema prašine nigde.
Tvoja ruka.
Nema je.
Ti si.
Nema te.
Aj aj.
aj aj.

U MOJU KUHINJU

U moju kuhinju pada kiša.
Plivam,
dok kuvam ručak.
Škrge namećem
na atome kiseonika.
Kroz mene teče
vođeni tok.
Moje grudi su tanjir
za raskuvano povrće.

MRAZ JE PSA

Mraz je psa
zamrznuo u trku.
Noge mu je uhvatio
u zaleđenu svecu.
Jezik mu je stegao
u ledeni pladanj.
Rep mu je uklještio
u ledeni stub.
Trči trči psu.
Mraz je u tvome snu.

TEK KAD SPAVAŠ

Tek kad spavaš
zanaš da te nema.
I ne vrištiš.
I ne premeštaš
panično stvari.
Tada si sam.
Stvari klize;
i klize: i odklize
mimo tebe.
Nigde nema komadića večnosti.
Nigde nema komadića tebe.

ŽIV ILI MRTAV?

Ležim uz vodu.
Vetar donosi prašinu
kroz moju znojnu senku.
Mravi kopaju prolaz
pod mojom rukom.
S drveća pada lišće,
polako me prekriva.
Sunce se odbija
od mog zuba
i ubija ptiče.
Sam sam.
Skoro sam.
Roj mušica kruži mi
nad istopljenom glavom.
Sam sam.
Svi su već
na drugoj strani.

SPAVAM U FRIŽIDERU

Spavam u frižideru.
Jogurtne čaše
skaču kroz mene.
U komadu sira,
šire se rupe,
daju mi kiseonik.
Kroz mene ležu
listovi salate.
Spavam u frižideru.
Mast se topi,
teče mi u uši.
Plan za kokoške,
kokodače u jajima.
Hladno pivo
me poliva.
Spavam u frižideru.
Jezik mi je zamrznut
uz hladnece cevi.

Sa slovenačkog prevela:
Lidija Srebotnjak Prišič